

המרחק הקצר בין שוטרים ובין עבריינים

אם הייתי צריך לסקר את התנהלות המשטרה ב-20 שנה האחרונות, הייתי וודאי יכול למלא עמודים שלמים של מאמרים רבים או אפילו להוציא ספר עב כרך המכיל פרקים רבים, עדויות, לצד ראיות מפלילות, כאשר לא מדובר על תוכן המסתמך על שמועות או תיאוריות, אלא על רשימה ארוכה של קונספירציות שמביישות את החוק מחד ואת מדינת ישראל בפרט.

בואו נתחיל מהדברים הקטנים. היום, כאשר נגנב לך רכב או פלאפון או פרצו אליך הביתה ואפילו חיבלו לך ברכב במזיד (ונדליזם), מחובתך להגיש תלונה במשטרה וזאת בין אם אתה חושד או יודע מי עשה זאת ובין אם לא.

הסבירות שיתחילו לחקור או לטפל בתלונה היא אפסית, כיוון ואתה לא היחיד שמגיע להתלונן ומצבת כוח האדם במשטרה ביחס לכמות התלונות נמוכה באופן משמעותי, כך שתיק זה יפתח וייסגר באותה נשימה ואם לא ייסגר, אז לא יטופל. בשביל שתיק כזה יטופל צריך להפעיל קשרים אישיים... צריך להכיר את שר הפנים או שלשר הפנים יש רצון להיראות טוב בעיני "ציבור" יחידני המכונה אשת תקשורת סקסית שגנבו לה את הסלולרי ומקים מערך משטרתי נרחב ללכוד את הפושע.

אתה צריך להיות בן או נכד של שר או חבר כנסת בכיר כדי שישכימו לטפל בך או להיות סלבס אהוד מכל תחום שהוא (בייחוד ממין נקבה) אם תרצה לקבל יחס מועדף וזאת למה? כי המשטרה מגלה עניין רב בפשעים מהסוג הזה שיחזירו לה כגמולה בריבית דריבית, כלומר, בכותרות מפרגנות בעיתונים על "הטיפול המסור", למראית עין ובמילים אחרות, לצרכי יחסי ציבור שמשרת את האינטרסים של משטרת ישראל בלבד.

בעבר הרחוק, כלומר עד לפני 25 שנה ויותר, תפקידו של השוטר היה ללכוד עבריינים אמיתיים, לחקור אותם, לעצור אותם ולהגיש נגדם כתב אישום לצרכי הרשעה. שוטרים עבדו קשה מאוד ובשכר זעום. המצטיינים היו מקבלים מלגות או קידומים לעיתים רחוקות, לרוב היו מקבלים תעודת הוקרה בטקס חגיגי, עיטור כבוד ולעיתים שעון דוקסה.

ככל שרמת החיים מבחינה חומרית עלתה והשתכללו הדברים באנושות, כך גם הלך וגבר תאבונה של משטרת ישראל. כדי לא להלאות אתכם בכותרות וברמזים, אציין כי כיום המדיניות ללכידת עבריינים או פשעים חמורים מזכה את השוטרים בפריבילגיות שרובם חולמים עליהם. נתחיל מכך שמשכורתו של השוטר הממוצע היא משכורת רעב. אני לא מדבר על נגדים או קצינים, אלא יותר שוטרים בתחילת דרכם או כאלו שלא הגיעו לדרגות קצונה.

המרחק בין שוטרים ושמירת החוק לעולם הפשע הוא קצר. הטמפרמנט של השוטרים המשרתים כיום במשטרה מונע מתוך כוח ורשע ולא מתוך אידיאולוגיה או רצון לעשות צדק, השוטר מאמין כי מותר לו הכל והמטרה מקדשת את האמצעים. יש לו את היכולת לעבור גבולות אסורים ולקבל על כך לגיטימציה מרומזת בתדריכים אותם הוא עובר ע"י מפקדיו לפני כל משמרת.

שוטרים מתודרכים להפעיל כוח "סביר" לפני כל משמרת כדי להראות "מי הבוס" ולא משנה אם מדובר בכוח

שיטור בהפגנות או שוטרי יס"מ או ימע"ר במשמרות ערב. לשוטרים מותר לדבר בזלזול, כמי שמחרחרים מלחמה, כדי שתפתח תגרה שתוביל למעצר או הרשעה מאשר סתם דו"ח תנועה או אזהרה. הם יוצרים את הפרובוקציה באישור מלא והולכים על כך בראש מורם.

לא אחת לפני או במהלך תדרוך, מפקדים מנופפים בגאווה לשוטרים העוברים תדריך לפני יציאה לשטח, על קבוצת שוטרים אחרת מאותה תחנה או מתחנות סמוכות ("המוצלחים שבחבורה"), שהצליחו ללכוד, למצוא, לפענח ובעיקר לשים את היד על תיקים משמעותיים או תפיסות בעלות ערך רב שזיכו אותם בפריבילגיות משמעותיות כמו מענקים כספיים משמעותיים, חופשה מפנקת עם חבר נוסף לתאילנד ל 3 חודשים עם כל הפינוקים על חשבון המדינה (כולל הכל), קידום קרייריסטי, העלאה בשכר, קידום בתפקיד לדרג בכיר עם כל ההטבות וכל מה שכל אזרח ממוצע במדינה יכול לחלום עליו.

אבל בשביל זה יש מחיר אותו הם יצטרכו לשלם והמחיר הוא תפיסה משמעותית של תיקים כבדים, כמו: "רצח, אונס, שוד, לכידה של משפחות פשע בעבירה משמעותית, הזמנות רצח, עסקאות סמים, תפיסת אמל"ח, אלימות בתוך המשפחה, שידול לזנות ועוד...

כשמנופפים לשוטר בינוני בסכום של 50 אלף ש"ח מענק, 100 אלף ש"ח מענק, רכב חדש או מענקים משתלמים אחרים שהוא לא יוכל להרשות לעצמו, הוא יהפוך עולמות כדי לספק את הסחורה, גם במחיר של ביצוע עבירה פלילית "בחסות החוק" תוך בימוי העבירה, שתילת ראיות מפלילות אצל אחרים, ניסיונות הפללה בכל מחיר, בימוי סיטואציות מסוכנות ושלל תרחישים שיזכו אותו בתואר הנכסף ובמענק המשתלם, מה שמעיד כי המרחק בין עולם הפשע למשטרה הוא קטן מאוד ובמילים אחרות, אותו שוטר הוא פושע קלאסי מעצם התנהלות המשטרה בפורמט בה היא מנוהלת.

ההטבות הללו מפתים כמעט כל שוטר שיודע שעד שהוא יצליח ללכוד משהו משמעותי, ייתכן והסיכוי שלו לזכות בלוטו יהיה הרבה יותר גבוה. הריאליסטים שבהם יודעים כי בשביל להביא תפיסה משמעותית הם יצטרכו לבצע חקירות סמויות, מעקבים, תצפיות והרבה עבודת שטח מודיעינית שברוב הפעמים לא תניב תוצאות ותמתין להם עבודת נמלים ארוכה. ובמילים אחרות, הם יצטרכו להקיא דם עד שיצליחו להתגאות בתפיסה משמעותית.

כידוע לכם "החמדנות היא אם כל חטא" ולא חסרים שוטרים חמדנים, בייחוד כאלו שזקוקים לכסף או רוצים לצאת לחופשה מפנקת על חשבון המדינה עם כל ההטבות ולא אחת מביימים תרחישים, יוצרים קשרים עם עבריינים בכירים כדי להשיג אמל"חים או סמים או דברים אחרים כדי לשתול ראיות בבתיים של חשודים פוטנציאליים. במקרים אחרים מנסים להפליל, לשקר ולסלף כדי להרשיע חפים מפשע כמו בדוגמת פרשת רצח תאיר ראדה, בו הופלל על לא עוול בכפו רומן זדורוב. או בפרשת רצח הנערה חנית קיקוס מבאר שבע, בו הורשע על לא עוול בכפו סולימן אל עביד. אלו שתי דוגמאות המצביעות על חוקרים עצלנים שלא בוחלים להרשיע חפים מפשע, מאשר לעבוד קשה ולהגיע לחקר האמת, כיוון ואם יודו במשגים שלהם או שיצטרכו ללכת הביתה או שיוטלו על האחראיים קנסות וישללו מהם פריבילגיות אחרות.

אם נסתכל על העובדות בשטח ב 10 שנים האחרונות, בין אם מדובר במקרים שזכו לכותרות או בין אם מדובר

במקרים זניחים יותר, אנחנו נגלה לא מעט מקרים של שקרים, טיוח, העלמת מידע ואליומות משטרתית ענפה, כאשר כל המעללים של המשטרה והנחישות של השוטרים החשודים לנסות להפליל חפים מפשע בכל מחיר, מצביעה על האינטרס הסמוי שמסתיר אותו שוטר שיודע שאם הוא יוותר על הקייס, הוא יכול לשכוח מההטבה שהובטחה לו וייתכן ועליו יהיה לתלות את המדים ולחפש מקצוע אחר.

את השוטרים לא מעניין שהחיים שלך עומדים להשתנות או להיות בסכנה ושיש בידם לשנות את התמונה, מצידם תמות, העיקר שהם לא יפגעו ויקבלו את ההטבות והקידום המובטח להם.

אציין שלא כל השוטרים מתנהלים בצורה שכזאת ומדובר בקומץ של שוטרים בעלי תפקידים שונים ממדורי הבילוש, חקירות ותנועה, שלא בוחלים בשום אמצעי כדי להביא את "השלל" המוטל עליהם בסיום כל משמרת או לאורך תקופה. ההגונים שביניהם יפעלו לפי אמות המידה המקובלות, מה שנקרא לפי החוק ובדרך הישר, אך הם מעטים. רבים מהם לא שורדים בתפקידי שטח לאורך זמן, חלקם עוזבים את המשטרה ואחרים מקבלים תפקידים מנהליים יותר.

לא מעט שוטרים מכל רחבי הארץ מודעים להתנהלות הכוחנית הקיימת במשטרת ישראל על כל שלוחותיה ומחלקותיה ומעידים כי קיים מרחק קטן בין היותר שוטר להיותך עבריון, רק מפני שהשוטר מאמין כי מותר לו הכל והוא מרגיש כי הוא מעל החוק ובמרבית המקרים הוא עובר על החוק במסגרת תפקידו, כי אין גורם מפקח מעליו שיוכל לאסור אותו או לבקר אותו וב 99 אחוז מהמקרים השוטרים ברובם מרגישים מורמים מעם תרתי משמע, אך עדין שומרים מרחק סביר מתחום הפשיעה והעבירה על החוק למעט לא מעט תפוחים רקובים שנוהגים לעשות זאת ומרעילים את כל השאר ומשפיעים על שאר השחקנים שבחבורה.

משיחות שקיימתי עם קציני משטרה בכירים עולה כי משטרת ישראל מאתרת את הטיפוסים הבעייתיים בעלי הנטיות העברייניות כבר בשלבי הסינון בעת רצונם להתגייס למשטרה ומוצאת את הטיפוסים הבעייתיים, אך לא מעט פעמים "מרחמים עליהם" כדי שלא ידרדרו לעולם הפשע ומגייסים אותם לכוחות השיטור, שלימים הופכים להיות התפוחים הרקובים.

גורמים במשטרה טוענים כי תמיד נשאר אחוז של שוטרים בעלי נטיות פליליות שהופכים לעבריינים בעצמם. כמו בדוגמת הפרשה המפורסמת "עבריינים במדים" שעלתה לכותרות בשנת 2007, בהם בלשי משטרה חצו את הקווים והטמינו מטענים בביתו של העבריון מיכאל מור מנהריה, הפרשה אמנם זעזעה את זרוע אכיפת החוק, אך לא לאורך זמן, כיוון ומדי יום צצות להן פרשיות אחרות שלא זוכות לכותרות, היוצרות הרס רב בקרב אזרחים שומרי חוק שאינם מוגדרים כפושעים או ראשי משפחות פשע, בייחוד כאלו שאינם יודעים כיצד להתמודד עם גוף ממשלתי מאיים שכזה.

היו מקרים אחרים בהם שוטרים שתלו אמל"חים באזורים מבודדים מאדם, כמו שדות, פרדסים ובתים נטושים, אשר בסיום המשמרת הם טענו כי במהלך הסיור הם מצאו את השלל. כיוון והנהל במשטרה במקרים שכאלו הוא לבצע תצפית על האזור עד שיבואו "בעלי הציד" האמיתיים, שזה מחבלים, עבריינים או בעלי עניין אחרים ויוכלו לשים עליהם את היד ולהכריז על תפיסה משמעותית, השוטרים "השותלים" לא זכו בשום פרס, להפך חלקם סומנו

כחשודים פוטנציאליים, אחד הועבר לתחנת משטרה אחרת. במקרה זה, דובר המשטרה הוציא ידיעה לתקשורת אודות התפיסה לצרכי השפעה על דעת קהל ולצרכי מיתוג ויחסי ציבור.

כעת אבהיר לכם אודות השחיתות הקיימת והנפוצה במשטרת ישראל המכונה ע"פ רוב "שחיתות משטרתית". למעשה "שחיתות משטרתית" היא תופעה מוכרת על פני השטח ובעלת ריקבון עמוק ככל שחופרים עמוק פנימה...

השחיתות במשטרת ישראל מתחלקת לשני פלגים זרמים, כאשר כל זרם הוא בעייתי בפני עצמו והוא קיים כנוהל שגרתי סמוי שכולם יודעים עליו אבל לא מדברים עליו - אפשר לקרוא לזה עצימת עיניים ואפילו הסכמה שבשתיקה.

הפלג הראשון נקרא: "צמחונים" הפלג השני נקרא: "קרניבורים". **הצמחונים**, הם אותם שוטרים המקבלים טובות הנאה אסורות מבעלי עסקים קטנים הנמצאים בשטח שליטתם לדוגמא: מאפיות, חנויות בגדים, הנעלה, מסעדות, בארים, בתי קפה, מוסכים ושאר נותני שירותים. מספיק ששוטר יגיע עם ניידת משטרה ומדים לאותו בית עסק כדי שבית העסק יכבד אותו וייתן לו חינום, רק כדי לשמור איתו על יחסים תקינים ובכדי שלא יתנכל לו. כאשר מדובר בבלשים בלבוש אזרחי, מי שמזהה אותם "מעניק להם את מפתחות העסק", לא חסר רק שיפתח את הארנק וייתן להם כסף. הם מודעים לכוח שלהם ולא בוחלים לחמוד מכל הבא ליד, החל משיבות בבתי קפה בשעת המשמרת ללא תשלום, הזמנות ארוחות במסעדות ללא תשלום, וניצול ציני לנוכח מרותם ותפקידם להיכנס למאפיות ולקחת חינום מכל הבא ליד כאשר מדובר בשקים שלמים של מזון לכל שוטר. ברגע שבית עסק יעז לבקש כסף, מהר מאוד יגרמו לו להבין שזה לא היה רעיון כל כך טוב. כולם מודעים לזה ולאף אחד אין אומץ להפנות את העניין למח"ש, רק מהסיבה שמח"ש לא באמת תטפל בזה, הרי לא מדובר בעניין של חיים או מוות. גם השוטרים יודעים את זה ואין שום גורם או גוף שידע לעצור ולטפל בתופעת החמדנות הזאת שמנוהלת כך כבר שנים רבות בכל התחנות במדינה, תוך עצימת עין מתמדת של גורמים בכירים במשטרת ישראל.

הקרניבורים, הם אותם שוטרים, אנשי מודיעין וביולוש בדרג גבוה יותר שמקבלים תשלומי שוחד קבועים מסוחרים סמים. אפשר לקרוא לזה "דמי כיס" מזדמנים מסוחרים סמים קטנים, כדי להתריע על חיפוש, מעצרים מתוכנים, חקירות או אפילו סיכול של פשיטות על "בנקים" של סמים. הדבר פועל כך גם בקרב הימורים לא חוקיים בכל בתי הקזינו הפיראטיים שמנהלים משפחות הפשע השונות בדירות מסתור וידועה כנורמה כמעט חוקית, בקרב השוטרים. קיימים לא מעט שוטרים מושחתים שמקבלים תשלומים על בסיס קבוע ממהמרים ובעלי קזינו כדמי שתיקה, התראה על פשיטות, התראה על חקירות סמויות, התראה על חקירות מתוזמנות ושיתוף פעולה מלא. שלא תבינו לא נכון, לא מדובר בנוהל שחיתות של כל המשטרה, אלא במספר בודד של שוטרים הנמצאים בתפקידי מפתח רגישים כמו אנשי מודיעין, חקירות ו"יודעי דבר" המשרתים במשטרה בדרגות שונות.

ב 10 שנים האחרונות, נמצאו והואשמו עשרות שוטרים שהיו מעורבים בעבירות של התנהגות בלתי הולמת ירי ללא התגרות, שימוש לא מוצדק בכוח, 'שתילת ראיות', גנבות, עבירות סמים, שבועת שקר, וחיפוי על העבירות הללו - מה שמערער את יוקרתה של משטרת ישראל ומעמידה על כף המאזניים.

26/05/2020

077-5006206

052-6885006

המרחק הקצר בין שוטרים ובין עבריינים

□ התכנים המובאים במסגרת טור זה מהווים את עמדתו האישית של כותבם בלבד ואינם מהווים את עמדת עורכי הדין במשרד או עמדה מחייבת כלל, ובוודאי לא כזו שיש בכוחה להחליף ייעוץ משפטי פרטני.